

24 de desembre del 2020

(no m'ha estat possible enllestir aquesta carta aquest matí mateix per poder enviar-la per correu postal als qui no disposen de correu electrònic; em sap greu. Sortirà, com a més aviat, dilluns vinent.)

Molt benvolguts oblats:

Som al llindar mateix de Nadal, ben bé a punt d'entrar-hi; d'aquí a no gaire en farem les primeres Vespres. Podem dir que hi entrem, doncs, i podem dir també que hi som acollits. Cadascuna d'aquestes dues expressions té el seu propi matís, però ara em sento més tocat, més atret, per la segona, segurament perquè posa l'accent no tant a la iniciativa meua –soc jo qui hi entro– sinó a la de Déu: hi soc acollit per Ell. Com puc gosar entrar en el misteri de l'Emmanuel si no hi soc, immerescudament, cridat i acollit? Vivim Nadal, doncs, amb tot l'agraïment, sentim ben a fons el goig del que celebrem: l'abaixament, l'abraçada de Déu. Sentim-ho ben a fons i compartim-ho, perquè el do, el regal, que Déu fa a la criatura no és mai únicament per a un mateix sinó per a escampar-lo, per a difondre'l, per a fer-lo fructificar (Mt 18,33; Lc 19,16; Jn 13,15; 1Jn 4,11). Déu s'abaixa i se'ns apropa? Abaixem-nos i apropem-nos als altres també nosaltres; Déu ens abraça? Abracem també nosaltres a tothom, els de prop i els de lluny; Jesucrist no s'aferra a la seva igualtat amb Déu sinó que es fa no res i es fa semblant a nosaltres? (Fl 2,6) No ens aferrem tampoc nosaltres als nostres béns, a allò que som o ens pensem ser, als nostres privilegis, siguem despresos del propi jo i fem-nos semblants als altres. Tot això pot ser una manera –la manera!– de viure a fons el Nadal, de sentir ni que sigui una mica el goig mateix de Déu (Jn 15,11). Un sant Nadal, doncs!

I això és el principal que us vull dir en aquesta setena carta de comunió. Puc afegir-vos-hi que el pare Ramon continua millorant però encara lentament; precisament aquests dies ha tornat a tenir febre a causa d'una nova infecció, però tant pel que fa a la respiració com a l'alimentació va havent-hi millores. Avui, dijous, ja fa 3 mesos i una setmana de la caiguda! Té moltes ganes de tornar a Montserrat, de veure la muntanya –diu–, de fer un petó a la Mare de Déu i de pregar amb la comunitat; però li cal, encara, un cert temps.

Us envio el calendari d'activitats previst per al 2021, que us desitjo ben bo. Ja està imprès i us l'enviarem també per correu postal. Hi preveiem totes les coses com si hagués de ser un any normal però molt probablement també n'haurem de suprimir, com enguany, alguna cosa, sobretot els primers mesos; us ho anirem comunicant. Hi trobareu una novetat: tres “Jornada d'estudi” (13 de febrer, 29 de maig i 20 de novembre), una proposta per a un sol dia, sempre en dissabte, dedicat intensament a un sol tema que serà prèviament anunciat, amb tres conferències a càrrec d'una sola persona o més d'una.

Ja que no podíem celebrar plegats la Gaudete va sorgir la proposta de fer una reunió virtual, cadascú des de casa seva. La cosa va anar prou bé, amb uns 35 connectats alhora; ens vàrem poder veure i sentir. Va haver-hi algun problema de connexió, però aquesta nova tecnologia certament que ens haurà de servir per a d'altres ocasions.

Us envio, com de costum, a més del calendari 2021, algun text que us pot ser d'interès i de reflexió:

- * Una reflexió que el nostre oblat Jaume Duran em va enviar el dia mateix de la Gaudete.
- * Un escrit de mn. Armand Puig sobre aquest Nadal i la pandèmia
- * A la 2a carta de comunió us enviava un text del prevere gironí Miquel-Àngel Ferrés que es preguntava “Qui ho ha dit que no hi ha Setmana Santa”; ara us n'envio un de semblant referent a Nadal (darrere del calendari 2021, com a felicitació de Nadal de la Junta, n'hi ha un extracte).
- * Finalment us envio també un meu escrit que va ser publicat a l'Acull 110.

En comunió ben fraterna,
Jordi Castanyer.